„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza; pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

№ 28. Wtorek 4. Lutego 1868. Rok wydania 58.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 3. lutego. Członkowie delegacyi rady państwa postanowili zgromadzać się dwa razy w tygodniu. Na te zebrania poufne zaproszeni być mają członkowie delegacyi węgierskiej, równie jak członkowie delegacyi rady państwa zaproszeni zostali na narady poufne odbywające się w klubie delegacyi węgierskiej. Trzy subkomitety węgierskiego komitetu budżetowego rozpoczęły dziś swoje narady. W każdym z tych subkomitetów rząd reprezentowany jest przez pełnomocnika. Komisye wzywają także ludzi fachowych i expertów.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 3. lutego godz. 3. m. 12 po południu. Wydział budżetowy delegacyi węgierskiej podzielił się na trzy sekcye: wojny pod przewodem prezesa Sennyeya; spraw zagranicznych, któremu przewodniczy Orczy; i skarbu pod prezydencyą Szögyeniego. Wszystkie sekcye miały przed południem narady.

Florencya, 3. lutego. „Corresp. italienne“ donosi, że w Mantui w skutek postanowienia władz kościelnych, aby obchodzić nabożeństwo trzechdniowe z powodu zwycięstwa pod Mentaną, wybuchły niepokoje. Z tego powodu minister spraw wewnętrznych zarządził bezzwłoczne kroki dla zapobieżenia podobnym niepokojom na innych miejscach królestwa.

Część nieurzędowa.

Dziś rano doszły nas zalegające od trzech dni poczty. Dzienniki wiedeńskie podają szczegółowe sprawozdania z dwóch ostatnich posiedzeń delegacyi węgierskiej, o których mieliśmy już doniesienia telegraficzne. Delegacya ta zaspokojona odpowiedzią ministerstwa na interpelacyę tyczącą się nazwy „ministeryum państwa“ i stosunku tejże delegacyi z rządem, przystąpiła do obrad nad budżetem wybrawszy komitet z 29 członków.

Słychać, że delegacye uchwalą budżet wojskowy bez zmiany, zażądają jednak od rządu, ażeby niebawem przedłożył projekt reformy organizacyi armii i administracyi wojskowej, któryby umożliwił redukcyę przyszłego budżetu.

„Gazeta wiedeńska“ z dnia 1go b. m. donosi, że rozporządzeniem J. E. ministra spraw wewnętrznych zniesione zostały istniejące dotychczas we Lwowie i Krakowie ograniczenia we względzie prawa wolnego zamieszkania i pobytu izraelitów, to jest tak zwane dzielnice żydowskie, jako niezgodne z postanowieniami ustawy zasadniczej państwa o powszechnych prawach obywateli państwa.

Dziennik powyższy w tymże samym numerze podaje najwyższe pismo odręczne Jego c. k. Apost. Mości z dnia 31go z. m. do hr. Kuefsteina uwalniające tegoż na własną prośbę od obowiązków wiceprezydenta izby panów Rady państwa z wyrażeniem uznania za położone na tej posadzie zasługi. Najwyższem pismem odręcznem tej samej daty Jego c. k. Mość mianował radcę tajnego księcia Józefa Colloredo Mannsfeld prezydentem, a radcę tajnego i prezydenta najwyższego trybunału Antoniego Schmerlinga i radcę tajnego Rudolfa Eugeniusza hr. Wrbna wiceprezydentem izby panów Rady państwa na czas teraźniejszej sesyi Rady państwa zwołanej najwyższym patentem z dnia 20. kwietnia 1867. Zarazem książę Colloredo Mannsfeld otrzymał za zasługi, które położył jako prezydent komisyi kontroli długu państwa, tudzież jako prezydent stowarzyszenia patryotycznego do wspierania rannych, wielki krzyż orderu Leopolda z uwolnieniem od tax.

Najwyższem pismem odręcznem z dnia 28. z. m. Namiestnik Tyrolu i Vorarlbergu Jerzy Toggenburg uwolniony został od swojej posady i przeniesiony w stan stałego spoczynku, przyczem w uznaniu wieloletnich i znamienitych zasług otrzymał wielki krzyż orderu Leopolda z uwolnieniem od tax.

Na posiedzeniu izby deputowanych sejmu pruskiego z d. 1. lutego postawiony był na porządku dziennym projekt do ustawy o układach z wywłaszczonymi książętami. Komisya poleca przyjęcie rządowego przedłożenia a odrzucenie wniosku Sybla, który robi wypłacenie procentów zawisłem od pewnych warunków. Sybel z pewnych przyczyn, których objaśnić publicznie nie może, cofa drugą część swojego wniosku odnoszącą się do kwestyi spadkobierstwa brunświckiego. Hr. Bismark oświadcza, że wcielenia są wywłaszczeniem na rzecz Prus i Niemiec, a nie zdobyczą wojenną, więc wymagają koniecznie wynagrodzenia. Układy przyczynią się do przejednania rozdrażnionych umysłów. Żeby się módz zupełnie pojednać z królem Jerzym dałby hr. Bismark jeszcze 10 milionów więcej. Rząd kieruje się wyższemi względami politycznemi. Jeżeli izba odmówi, to rząd przy swojem zdaniu upierać się nie będzie i okaże się najzupełniej konstytucyjnym, gdyż nawet w czasach dyktatury nieograniczonej postępywał on w ten sposób, aby nie wzniecić obawy reakcyi. Za większe wynagrodzenie, niż to, które mu przyznano zrzeknie się król Jerzy swoich pretensyi do korony. Zresztą rządowi chodziło głównie o polityczne zyski, a nie o pretensye prawne. Wniosek Sybla nie ma więc politycznego znaczenia. Lasker mówił przeciw projektowi rządu. Twesten oświadczył, że pomimo wielu wątpliwości nie będzie głosował przeciw pozwoleniu wynagrodzenia a to dla tego ponieważ traktaty są już faktem dokonanym. Sybel bronił swego wniosku i oświadczył, że drugą część jego cofnął dla tego ponieważ z kompetentnej strony został zaspokojonym co do spadku brunświckiego. Hr. Bismark powiada, że administracya kapitału pozostaje przy Prusach, kapitał nie będzie wydanym, lecz tylko procenta będą wypłacane. Wniosek Sybla zostaje odrzucony i przy głosowaniu układy 254 głosami przeciw 113 przyjęte.

Podczas gdy w pruskiej izbie deputowanych przy obradach nad etatem szkół rozprawiano głównie nad charakterem religijnym szkół realnych i t. p. a komisarz rządowy złożył odnośne oświadczenie, wydanem zostało temi dniami rozporządzenie ministra oświecenia, datowane jeszcze dn. 19. listopada z. r. a odnoszące się do charakteru religijnego wyższych zakładów naukowych. W rozporządzeniu tem wyrażone są następujące zasady: Zakłady naukowe, wyższe od zwykłych szkół elementarnych są dwojakie; mają one 1) oprócz celu przyswajania umiejętności także cel pedagogiczny, lub 2) są szkołami fachowemi ograniczonemi tylko na udzielanie umiejętności. Do pierwszego rodzaju szkół należą gimnazya, szkoły wyższe realne i miejskie, do drugiego istytuta techniczne, szkoły przemysłowe, politechniczne i t. p. W szkołach pierwszego rodzaju mających osiągnąć cel pedagogiczny, niezbędnym jest charakter religijny. Od niego zależą najważniejsze środki wychowawcze, i wtedy tylko mogą być skuteczne, gdy nauczyciele takowego zakładu tworzą w tym względzie pewną jedność w obec uczniów. Z tego powodu gimnazya, szkoły realne i wyższe szkoły miejskie w dawnych prowincyach pruskich muszą być wszystkie albo ewangielickie albo katolickie lub w pojedyńczych wypadkach mięszane, przyczem jednak pomimo różnicy wyznań jedność w chrześciańskim charakterze szkoły musi być zachowana. W nowo nabytych prowincyach znajdują się dwie żydowskie szkoły realne niedawno przez rząd uznane, które odpowiednio swemu celowi pedagogicznemu opierają się na zasadach religii izraelickiej. Od tych zasad organizacyi szkół wyższych, wypływających z natury rzeczy odstąpić niepodobna.“

„Kolońska gazeta“ zamieszcza następującą korespondencyę z Paryża datowaną dn. 23. stycznia: Od dnia do dnia pokazuje się coraz jawniej, że większa część ludności coraz bardziej jest niezadowoloną z rządów cesarskich. Ustawa o armii wywołała wszędzie najgorsze wrażenie, a zresztą naród francuski przesycił się już do tego stopnia „błogosławieństwem porządku“, że chciałby zakosztować trochę wolności. Prawdziwi przyjaciele napoleońscy tem więcej obawiają się z tego powodu, że Cesarz ostatniemi czasy chwycił się polityki wstecznej i represyjnej. Starano się też skłonić Cesarza do zmiany polityki, lecz wszystkie usiłowania były daremne. Tymczasem pomyślniejszy niż w polityce wewnętrznej nastąpił zwrot w polityce zewnętrznej. Do pana Benedetti wyprawiono już pisma, które go akredytują jako posła przy związku północno-niemieckim i zapewnie niebawem przedłoży je p. Benedetti Królowi pruskiemu. Kilka dzienników francuskich donosiło, że ks. Gorczakow ma być zastąpionym przez posła rosyjskiego w Paryżu Budberga. Pogłosce tej zaprzeczono teraz ze strony urzędowej. Wkrótce ma się odbyć posiedzenie rady państwa, na które ma być wniesione przedłożenie budżetowe p. Magne. Komisya ciała prawodawczego dla projektu prasowego odrzuciła poprawki, które miały zapobiedz podobnym kondemnatom, jak te, którym w ostatnich czasach dziesięć dzienników uległo. Takie postępowanie zniecierpliwiło dziennikarstwo paryskie i w dn. 29. b. m. miało się odbyć zgromadzenie prawie wszystkich redaktorów dzienników paryskich w lokalnościach redakcyjnych Siècla, w celu naradzenia się jak postępować w obec tego stanu rzeczy, który zarówno dla dziennikarstwa jak i dla izb jest szkodliwy. Jest rzeczą możliwą, że postanowiono nie przyjmować żadnych sprawozdań z posiedzeń izb, ani urzędowych ani nie urzędowych, jeżeli ciała prawodawcze złemu nie zaradzi.

Sprawozdanie finansowe francuskiego ministra wojny p. Magne zawiera następujące ustępy względem przeistoczenia materyału wojennego:

„Jego cesarska Mość sądził, że ze względu na interesa obrony kraju i honor narodowy należy dokończyć rozpoczętego dzieła patryotycznego. Siła jest w istocie rzeczą względną. Gdy wszystkie narody sposobią się do nowej potężniejszej organizacyi wojskowej, ta którąby nie odpowiadała postępowi, zostawałaby w tyle; równowaga psułaby się ze szkodą organizacyi nie postępującej. Widzimy więc, że zachodzi tu uciążliwa ale nagląca potrzeba i nie byłoby dla nas z korzyścią zatajać przed sobą tę jej nagłość i znaczenie finansowe. Z obliczeń ministrów wojny i marynarki wypływa, że na przerobienie broni, poprawienie twierdz, na budowę okrętów, na artyleryę i broń ręczną dla marynarki w latach 1868, 1869 i 1870 potrzeba będzie 187 milionów, mianowicie 94 milionów na przerobienie broni. 36 milionów na poprawienie fortec, 37½ mil. na flotę a 19½ mil. na broń ręczną dla artyleryi. Ale łudziłby się ktoby sądził, że ta suma już na wszystko wystarczy. Kraj wielki jakim jest Francya, nigdy nie może ustawać w zaprowadzeniu ulepszeń. Co się tyczy uzbrojenia, potrzeby główne będą zaspokojone. Mniej naglące lecz ważne będą rozdzielane na lata następne w miarę funduszów. Jednakowoż na budowę dróg i mostów w najbliższych 6 lub 7 latach potrzeba będzie jeszcze około 150 milionów. Podobnież nie jest jeszcze zupełną sieć dróg żelaznych, chociaż jest ich już 16.000 kilometrów. Na te wydatki proponuje pan Magne system wpłat rocznych, które posłużą zarazem do amortyzacyi kapitału, i nie byłoby to ciężarem lecz ulgą dla budżetu. W ustawie z 31 lipca, która ministeryum wojny i marynarki, przyzwoliła 158 milionów, uznano niemożność umieszczenia tej sumy w budżecie. Postanowiono więc, aby dług ruchomy był nim tylko tymczasowo obciążony i spowodowano rząd, aby jeszcze w ciągu tej sesyi wniósł projekt ustawy

wyznaczającej ostateczne środki do tego kredytu. Te same powody odnoszą się do wydatków identycznych wymienionych w tem sprawozdaniu. Idzie więc o to, aby dostarczyć funduszów na ogólną sumę wydatków. Z tego, co poprzedza, a oraz z uwzględnieniem dochodów, jednakowoż licząc je bez przesady okazuje się, że na wszystkie wydatki wystarczyłaby suma 440 milionów. Zkądże więc i w jaki sposób suma ta ma być nabyta? Wojskowa kasa dotacyjna posiada obecnie 15,239.907 franków renty w papierach 3 proc. Z tego potrzebne są 7,239.907 franków na opłatę premii i dodatków do żołdu. Tą częścią renty zatem rozporządzać nie można. Pozostałe 8 milionów to właśnie ta suma na pensye, którą kasa dotacyjna państwu zwraca. Państwo wtedy tylko mogłoby nią rozporządzać, gdyby chciało z budżetu swego wykreślić ten dochód. Sprzedaż tej renty byłaby więc tylko operacyą pożyczkową. Jeżeli więc pożyczka ma być pozwoloną, nic nie przeszkadza zawrzeć ją w drodze subskrypcyi publicznej. Pożyczka jest zawsze rzeczą ważną. Ale jeżeli czas i okoliczności nakazują, wówczas najlepiej jest zdecydować się stanowczo. Pan Magne zamierza uzyskać tę sumę w 20 ratach miesięcznych.

Obie izby francuskie obradowały nad najważniejszemi kwestyami, ale dzienniki milczą, albo obchodzą rozmaitemi sposobami główny przedmiot, starając się czytelnikom dać do zrozumienia, dlaczego milczeć muszą. „France" powtarza przekonanie, że taki niezwyczajny stan rzeczy nie może trwać długo. „Nie uwierzymy nigdy, żeby w r. 1868 dały się do obrad izby zastosować słowa Beaumarchais: „Można mówić o wszystkiem, pod warunkiem jednakże, aby nic nie powiedzieć." Po takich wstecznych uwagach zdaje „France" w sposób następujący sprawę z ostatnich posiedzeń parlamentu: W ciele prawodawczem zajmowali się deputowani, którzy właśnie z departamentów popowracali, ustawą wojskową i wrażeniem, jakie taż ustawa na publiczność wywarła. W ogóle zgodzono się na to, że wrażenie było pomyślne.

Do „Pall Mall Gaz." donoszą z Rzymu, że pomimo wszelkich odwoływań, jest to przecież niezawodną rzeczą, że p. Sartiges polecał rządowi rzymskiemu zaprowadzenie reform i konstytucyi. Nie spodziewają się jednakże, aby opór rządu papieskiego miał sprowadzić ustąpienie Francuzów. Owarowują oni wieczne miasto, a działa sprowadzone statkiem „Orinoque" mają posłużyć do uzbrojenia fortyfikacyi, a mianowicie twierdzy św. Alexego na wzgórzu Awentyńskiem. Antonelli utrzymuje, że te fortyfikacye zarządził wyłącznie rząd francuski, i że robotami kieruje samowładnie jenerał Proudhon.

„Gazzetta dell' Emilia" a za nią „Italia" donoszą z pewnego źródła, że zaślubiny księcia Humberta następcy tronu z kuzyną jego księżniczką Małgorzatą, córką zmarłego księcia Genuy, zostały już postanowione. Brat Króla, książę genueński Ferdynand, zmarł 10. lutego 1855; pozostała po nim wdowa, córka saskiego Króla Jana. W r. 1856 powtórnie wyszła za mąż za markiza Rapallo; księżniczka Małgorzata urodziła się dnia 20. listopada 1851; brat jej książę Tomasz ukończy dnia 6. lutego 14 lat.

„Italia" donosi z Neapolu, że tamtejsze władze odkryły, że cyrkulujące w południowych Włoszech liry z wizerunkiem „Franciszka II., Króla Obojga Sycylii", i „Humberta I., Króla północnych Włoch", przywiezione zostały z Francyi i tam je odbijano.

Do „Kolońskiej gazety" piszą z Rzymu, że wojska expedycyjne francuskie znowu tylko ze względów sanitarnych zajęły całą prowincyę Viterbo i obsadziły miasto tegoż imienia po ustąpieniu ztamtąd wojska papieskiego. Viterbo liczy 15.000 mieszkańców. Gdy Francuzi w czasie pierwszej interwencyi przeciw Viterbo wyruszyli i pierwsze ich chorągwie w nadziei najlepszego przyjęcia do miasta się zbliżyły, powitano je wystrzałami, i ujrzeli wszędzie powywieszane czerwone chorągwie. Dzisiaj rzeczy się zmieniły, przyjęto Francuzów bez oporu, lecz z niechęcią, gdyż Viterbo jest od dawna siedliskiem włoskiego karbonaryzmu. Prawdopodobnie obsadzą Francuzi także Aquapendente i inne miejsca na pograniczu. Wojska papieskie, które stacyonowały niegdyś w Viterbo i dalej ku północy, cofnęły się ku Rzymowi. Wojsku temu jako złożonemu z krajowców nie dosyć ufają, jakkolwiek walczyło ono przeciw Garibaldemu wiernie. Z obcych ochotników najwięcej polegają na żuawach, do których ostatniemi czasy zaciągnęło wielu z niemieckiej szlachty, pomiędzy którymi hr. Schmiering-Kerssenbrock i dwaj hr. Stolberg z Westfalii.

Kronika.

(Zażegnanie gradu.) Lud wiejski na Bukowinie podobnie jak prawie wszędzie w Galicyi wierzy w możność zażegnania gradu. „Czern. Ztg." donosi, że temi dniami w miasteczku Starożynetz, wójt upoważnił dwóch ludzi „umiejących grad zażegnywać" do wybierania z każdego domu po 10 c.

(Dom handlowy Haasego w Wiedniu.) Pół wieku i siedm lat upłynęło jak pewien człowiek pracy, rozpoczął w Wiedniu tkać białe towary, których rozpowszechnione fabrykowanie w Austryi za jego dzieło uważać można. Był on także pierwszym — co dla historyi austryackiej industryi nie jest bezinteresownem, który robił udatne próby fabrykowania w kraju tiulu angielskiego, jako artykułu mody ubrania kobiecego, na zakup którego wiele podówczas wychodziło do Anglii pieniędzy. Człowiekiem tym był Filip Haas, który trzydzieści lat fabrykując towary białe i artykuły mody, ocenił wczas i bardzo stosownie zmianę okoliczności, i zwrócił się w roku 1839 wraz ze swymi dwoma synami na nowe odłogiem leżące pole, wyrabiania pokryć na meble i dywanów.

W ten sposób powstał dom fabryczny Filip Haas i synowie, a przybierając coraz więcej na czynności, dziś w sześciu własnych fabrykach w Wiedniu, Ebergassing, Mittendorf i Hlinke w Austryi; Bradhord w Anglii i Lissone we Włoszech, wyrabia wyłącznie dywany, pokrycia na meble i firanki, panuje nad krajowym targiem tych przedmiotów i zajmuje znakomite miejsce na targu całego świata. Od tej pory widziano, że wyżej wymienione wyroby tego domu, w coraz większej doskonałości reprezentowane na następujących po sobie wystawach świata, zaczęły zwracać uwagę zagranicy w coraz wyższym stopniu; a teraz przy tym ogromnym napływie skarbów całego świata na ostatniej wystawie paryzkiej, przyniosły szefowi najwyższe fabryczne, najzacniejsze osobiste odznaczenie.

Zaledwie kilka dziesiątków lat upłynęło od czasu, jak w Austryi potrzeba było wszystko sprowadzać z zagranicy, gdy chciano pokoje bogatemi, pięknemi i trwałemi materyami ubierać; a teraz widzi się w największych domach, w najelegantszych salonach krajowe materye, a podłogę krajowemi wyłożoną dywanami, które co do gustu, miękkości i trwałości zadawalniają najwyszukańsze żądania.

To jest dziełem domu Haasego, który tym obu artykułom, tak jak dawniej towarowi białemu nadał w Austryi prawo obywatelstwa, wyrabiał fabrycznie, i produkt podniósł do stopnia, który mu zapewnia największy odbyt w kraju i zagranicą. W uwieńczeniu podobnemi rezultatami jego działania leży ważna epoka industryjnego wzniesienia się, która w ostatnich latach w krajach austryacko-niemieckich daje się spostrzegać. Na polu rzemiosł i fabryk leży dobrobyt krajów i ludów, a co teraźniejszość sobie toruje — będzie w przyszłości uwieńczone — tryumfem pracy.

Takie myśli nasuwa mimowolnie pierwszy austryacki skład towarów Filipa Haas i synów, przed niedawnym czasem otwarty w Wiedniu. Wciągu 14 miesięcy zbudowany i urządzony, zajmuje najpiękniejsze miejsce miasta, plac na regu między Graben i placem Ś. Stefana. Stosownie do myśli pana Edwarda Haas w stylu włoskim Renaissance z kamieni i żelaza zbudowany gmach, jest przeznaczony od piwnic aż pod sam dach na magazyn i lokal sprzedaży wyrobów Haasa. Nad i pod ziemią wszystko wypełnione w siedmiu piętrach wyrobami manufakturnemi sześciu jego fabryk. Dwa z tych pięter są pod ziemią, a jako przeznaczone do pakowania posiadają potrzebny do tego aparat. Parter i pierwsze piętro są rzeczywistym lokalem do sprzedaży, gdzie znajduje się także zamknięty pokój ze ścianami lustrzanemi, pozwalający podczas dnia przy świetle gazowem przypatrywać się mienieniu farb materyi. Druga i trzecia galerya mieści przedmioty rezerwowe, kantor i kasę główną. Pod dachem zakład fotograficzny do natychmiastowego zdejmowania wzorów na obstalunek. Każde piętro stanowi dużą salę poprzerzynaną szafami w rodzaju półek. W nich i w około ścian towar nagromadzony stosownie do gatunku. Każdy oddział ma osobnego dyrektora i małe bióro. Rury do mówienia i elektryczne aparaty pośredniczą we wszystkich kierunkach i przez wszystkie piętra stanowią wygodną prędką komunikacyę. Na dole, na lewo od wejścia w przestronnej niszy jest miejsce dla drugiego kasyera, prowadzącego kasę podręczną sprzedaży. Rzeczywiście trudno byłoby więcej celowi odpowiednie urządzenie jak to wymyślić; tembardziej, że zawsze z praktycznością idzie tu w jednej mierze i elegancya.

Do najwyższych pięter pnące się lekkie schody kamienne, wysmukłe filary z bronzowanego żelaza wspierające sufit, mnóstwo po ścianach zawieszonych luster, jednoczą się w pewną harmonijną całość, którą wykończają pozłacane wiszące kandelabry gazowe, niezwyczajnie a gustownie zrobione. — A gdy te ostatnie poczną wieczorem wyrzucać ze siebie potoki świateł, bo pali się co wieczór 400 płomieni gazowych, to wtedy cały zakład jako sztucznie dekorowany, zadziwia przechodnia; kto zaś z ulicy spojrzy w okno zakładu oświeconego magicznie niewidzialnem, bo zasłoniętem światłem, kto zatrzyma wzrok na tych różnokolorowych kwiatami lub arabeskami przeplatanych materyach, temu fantazya przywodzi na pamięć bajki z Tysiąca i Jednej Nocy, odbijające się wewnątrz zakładu. Jednak blask i elegancya wykończenia nie są tu rzeczą główną; ale codziennie powiększająca się industrya, ogromne stosunki i ruch ze wszystkiemi krajami, o których nieznający się na tem, ani pomyśli — są rzeczywiście jakby bajka naszego czasu.

Znakomite składy towarów nie są za granicą czemś szczególnem; Anglia posiada ich dużo w Londynie i w innych miastach fabrycznych jak Manchester, gdzie jeden tylko artykuł ogromne zapełnia przestrzenie. Jednak ani Anglia, ani cała Europa nie posiadają takiego składu, któryby pięknością i elegancyą mógł przewyższyć skład pana Haasego w Wiedniu. Jeżeli ci panowie powiększyli w Wiedniu liczbę najpiękniejszych budynków o jeden gmach, to otworzyli także jako pierwszy austryacki skład en gros drogę, która znajdzie z pewnością wkrótce naśladowców — i zasłużyli na zupełne uznanie ogółu przez wyświadczenie podobnej przysługi postępowi rzemieślniczemu.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 3. lutego. Na tutejszej giełdzie płacono żyto korzec 150 ℔ z dosypem do 160 ℔ 7.70 na marzec 1868 w żółkiewskiem i korzec 160 ℔ netto 8.30. Wełna cetnar wiedeński 160 złr. na czerwiec 1868.

Wykaz rezultatu

przedsiębranego w miesiącu styczniu 1868 r. przez urząd targowy u obcych piekarzy, ważenia i rewizyi pieczywa.

Nazwiska i imiona	Miejsce sprzedaży	wiejski chleb kolonistów c.	łut.	żółkiewski (chleb domowy) c.	łut.	kulikowski (chleb domowy) c.	łut.	wiejski chleb razowy c.	łut.
		Waluta austryacka							
Bloch Ele	Na drewnianej targowicy	.	.	1	4	.	.	.	.
Katz Abraham		.	.	1	4¾	.	.	.	.
Kefer Ester		.	.	1	4¾	.	.	.	.
Klar Markus		.	.	1	4¾	.	.	.	.
Wildmann Salom.		.	.	1	4	.	.	.	.
Wider Elke		.	.	1	4¾	.	.	.	.
Rausch Rathel		.	.	1	4¾	.	.	.	.
Gaber Mechel		.	.	1	4½	.	.	.	.
Deutscher Leib		.	.	1	5	.	.	.	.
Götz Chaje		.	.	1	5½	.	.	.	.
Stein Juda		.	.	.	.	1	3½	.	.
Umschweif Benj.		.	.	.	.	1	3½	.	.
Herbst Laje		.	.	.	.	1	3½	.	.
Lebwohl Mailech		.	.	.	.	1	3½	.	.
Fein Hersch		.	.	.	.	1	3½	.	.
Fein Tileie		.	.	.	.	1	3¾	.	.
Keller Markus		.	.	.	.	1	3¼	.	.
Szubert Józef		.	.	.	.	.	.	1	5½
Breitmeyer Chr.	Na placu bernard.	1	5½	.	.	.	.	.	.
Olej Teresa		1	6	.	.	.	.	.	.
Suma		2	11½	10	46¾	7	24½	1	5½
przeciętnie w styczniu 1868		1	5¾	1	4½	1	3½	1	5½
przeciętnie w grudniu 1867		1	4¼	1	4¼	1	3½	1	5¾
a zatem w podnies. się		.	1½	.	¼	.	.	.	.
a zatem w spadaniu		.	.	.	.	.	.	.	¼

W drugiej połowie stycznia 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Żurawno zr.	c.	Trembowla zr.	c.	Stanisławów zr.	c.	Borszczów zr.	c.	Zaleszczyki zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	5	50	5	40	6	20	5	30	5	50
„ żyta	3	50	2	95	3	56	3	.	2	90
„ jęczmienia	2	50	1	78	2	60	2	.	2	12
„ owsa	1	10	1	1	1	20	1	20	1	15
„ hreczki	.	.	2	33	.	.	2	50	2	50
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	2	50	2	15
„ ziemniaków	.	.	.	93	1	60		.	.	90
Cetnar siana	1	.	.	.	1	10	1	.	1	80
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	4	.	3	80	6	36	6	50	7	50
„ „ miękkiego	3		2	90	3	88	.	.	.	.
Funt mięsa wołowego	.	11	.	14	.	15	.	12	.	12
Mas okowity	.	55	.	60	.	56	.	.	.	45

(Fabryka papieru w Czerlanach.) W „Gaz. nar." czytamy: Temi dniami, w obecności delegowanej komisyi urzędowej, odbyła próbę nowa maszyna parowa o sile stu kilkudziesięciu koni, sprowadzona z Zurychu w Szwajcaryi, a ustawiona w przybudowanym do dawnego zakładu fabrycznego nowym lokalu. Maszyna ta, oprócz ogromnego przyrządu fabrycznego do formowania papieru, utrzymuje w nieustannym ruchu 16 wielkich hollendrów, ogromną pompę dla przeprowadzenia do tychże świeżej czystej wody z umyślnego rezerwoaru. Cały ten zakład fabryczny, utrzymywany przez utworzone ku temu Towarzystwo akcyjne, na którego czele stoją najzacniejsi obywatele kraju, dziś śmiało do pierwszorzędnych w Galicyi policzyć się może, zatrudniając dziennie 200 — 300 ludzi, a podając nawet 10letniemu chłopięciu zarobek dzienny po kilkadziesiąt lub kilkadziesiąt centów. Niemal cała kilkumilowa okolica przez cały czas, dopokąd ta fabryka nie przestanie być czynną, wśród największych nieszczęść krajowych nie może się obawiać głodu, lub innej jakowej nędzy, gdyż tu każdy pracować chcący i do pracy zdolny na chléb powszedni zarobić może; pomijam

już inne dobrodziejstwa, jakowe fabryka ta mieszkańcom tutejszym świadczy.

Największą jednak zasługę w tym względzie przyznać należy p. Zygmuntowi Kotkowskiemu, pierwszemu przedsiębiorcy tej fabryki w Czerlanach. On bowiem po zgorzeniu dawniejszego zabudowania fabrycznego z całym swym przyrządem odbudował go na nowo, nie szczędząc trudu i kosztów, otrzymawszy oraz od c. k. rządu wyłączny przywilej na przetwarzanie trzciny stawowej w masę papierową z domięszaniem pewnej ilości włókna ze szmat. Nie mogąc jednak sam podołać wydatkom tego zakładu fabrycznego, odstąpił go p. Kotkowski, jak wiadomo, wyżwspomnionemu Towarzystwu, kontentując się tylko dyrekcyą fabryki, którą mu powierzyło Towarzystwo. Nadzieja powodzenia tej fabryki nadal jest tem więcej zapewnioną, ile że dziś już znacznym zamówieniom nie tylko z całego państwa austryackiego, szczególnie z Węgier i Tryestu, lecz i z Anglii i innych krajów zaledwie zadość uczynić jest w stanie.

„Czern. Ztg.“ donosi, że dyrektor jeneralny kolei lwowsko-czerniowieckiej p. Ofenheim wyjechał w zeszłym miesiącu z Wiednia do Bukaresztu w sprawie koncesyi na kolej mołdo-wołoską, która ma być połączona z linią suczawską.

Ostatnia poczta.

Praga, 1. lutego. Władze bezpieczeństwa odkryły, że przygotowują się nowe excesa. Na politechnice ogłoszono po południu obwieszczenie tak opiewające: „Obce osoby wzywają techników do wzięcia udziału w nowych excesach. Rektor wyraża przekonanie, że takie szalone przedsięwzięcie nie znajdzie pomiędzy słuchaczami uczestników i wzywa ażeby imienia czeskiego technika nie poniżali przez uliczne demonstracye.“ Obwieszczenie to podpisał rektor Krejczi. Zbiegły redaktor „Politik“ Kottek poszukiwany jest przez rządy krajowe listami gończemi. Burmistrz Klaudy odjechał z deputacyą rady miejskiej do Wiednia.

Florencya, 1. lutego. Na posiedzeniu włoskiej izby deputowanych, bronił Broglo komisarzów i syndyków instytutów kredytowych, poczem wszystkie artykuły budżetu budownictwa rolniczego zostały przyjęte.

Menabrea uwiadamia izbę w imieniu Króla o zaślubinach ks. Humberta z księżniczką Małgorzatą i wyraża nadzieję, że tak izby jak cały naród podzielą radość rodziny królewskiej. Prezydent izby proponuje, ażeby wysłać deputacyę z gratulacyą do Króla i wystosować adres. Propozycyę tę przyjmuje izba.

Petersburg, 1. lutego. Pod prezydencyą wielkiego Księcia następcy tronu zawiązał się komitet do niesienia pomocy dotkniętym głodem okolicom rosyjskiego państwa.

Z urzędowej strony zaprzeczają, jakoby kontradmirał Butakow, dowodzący na wodach greckich, miał być zastąpionym przez jenerała Popow.

Petersburg, 1. lutego. Artykuł wstępny niemieckiego czasopisma „Petersb. Ztg.“ przypisuje izolowanie Rosyi extrawagancyom panslawistycznej prasy i panslawistycznym agitacyom. Rząd rosyjski jest obcy tym zabiegom i nie życzy sobie bynajmniej wojny z całą Europą. Zagranica jest źle poinformowana i uważa wymysły prasy za opinię rządu. Artykuł ostrzega w końcu przed panslawizmem, który odpowiada życzeniom Polaków i mógłby naturalny rozwój pokoju zakłócić.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. lutego.

Hotel George: PP. Niezabitowski Wł., z Uherzec. — Przybysławski Fr., z Podola. — Szymanowski Fr., z Bobiatyna.

Hotel angielski: Obtapowicz Mik., c. k. podporucznik, z Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. lutego.

PP.: Bobrowski J., c. k. porucznik, do Tarnopola. — Buzyna Juliusz, do Narola. — Czajkowscy Adolf i Hipolit, do Bóbrki. — Gorayski K., do Jasła. — Pietrzycki L. F., do Czerniowiec. — Hr. Tarnowski Jan, do Chorzelowa

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 3. lutego 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324 74	— 0.°0	77.	Z. m	3
2. god. po poł.	324 58	+ 2.4	70	Z. sl.	10
10. god. wiecz.	323 36	+ 1.3	91	Pd. „	10

Po południu mgła, wieczór śnieg = 1.'''08.

Przegląd

spostrzeżeń meteorologicznych we Lwowie w styczniu 1868.

Średni stan barometru był 326.'''152 miary parysk. (przy temperaturze 0°.

Najwyższy 329.'''30 d. 10. zrana.

Najniższy 317.'''85 d. 20. po południu.

Średnia temperatura była — 3.°06 R.

Najwyższa + 4.°4 d. 18. po południu.

Najniższa — 10.5° d. 27. w wieczór.

Średnie ciśnienie pary było 1.'''334 miary parysk.

Największe 2.17 d. 20. po południu

Najmniejsze 0.59 d. 27. zrana.

Średnia wilgoć powietrza wynosiła 85.53.

Największa 97 d. 4. w wieczór

Najmniejsza 65 d. 23. po południu.

Całkiem pogodnych dni nie było, mało pochmurnych 1, bardzo pochmurnych 17, całkiem posępnych 13. Średnia pochmurność wynosiła 8.1.

Mgła była w 13 dniach, mróz w 26, między niemi bez odwilży 20.

Dni z deszczem i śniegiem było 15, między niemi 13 tylko ze śniegiem, ilość osadu atmosferycznego wynosiła 12.'''56, największa ilość wody w 24 godzinach 3.'''81 z dnia 29. na 30.

Kierunek wiatru w % wyrachowany dzielił się w następujący sposób: Pn. 4.65, Pn.-W. 6.98, W. 10.49, Pd.-W. 25.58, Pd. 8.14, Pd.-Z. 10.47, Z. 31.39, Pn.-Z. 2.32, średnia siła wiatru 2.2. Silne wiatry, (które jednak burzami nie mogą być nazwane), były: dnia 17. od Z., dnia 19. od Pd.-Z., dnia 29. i 30. od Z. Cisza zupełna była dnia 9. i 12. w wieczór.

Średnia na Ozonometrze Schönbeina była 8.6 przy 3 obserwacyach dziennych

W porównaniu z normalną przeciętną było:

Stan barometru o 0.'''51 mniejszy, temperatura powietrza o 0.83° wyższa.

Ciśnienie pary o 0.'''07 mniejsze, wilgoć powietrza o 2.2 mniejsza.

Osad atmosferyczny o 6.'''37 mniejszy, liczba dni z osadem o 1 mniejsza. Dr. H

TEATR.

Dziś: **Piąty bal maskowy.**

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Dnia 3. lutego.

	płacą zł.	c.	żądają zł.	c.
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	201	25	201	75
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej	169	—	170	—
„ banku hipotecznego galic.	72	50	72	—
„ papierni czerlańskiej po 200 złr. w. a.	—		—	
Listy zast. Tow. kred. gal. w m. k. } bez kup.	82	45	82	95
„ „ „ gal. w w. a. } bez kup.	78	50	79	—
Banku hip. gal. } bez kup.	—	—	95	75
Obligacye indemnizacyjne galic.	64	75	65	5
detto W. X. Krakowskiego	—	—	—	—
detto Księstwa Bukowińskiego	—	—	—	—
Pożyczki głodowej z r. 1866 po 7%	99	60	100	—
Pierwszeń. kol. gal. kar. Ludw. I. Emisyi	94	—	94	50
detto dtto dtto II. detto	88	75	89	50
detto dtto Lwowsko-Czerniowieckiej I. Emisyi	80	—	81	—
detto dtto detto II. detto	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—
Dukat cesarski	5	70	5	73
Napoleondor	9	54	9	58
Rubel srebrny rosyjski	1	86	1	88
papierowy rosyjski	1	65	1	5 3/4
Pół imperyał rosyjski	9	88	9	98
Banknoty polskie za 100 zł. polskich	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	75	1	76
Srebro	117	50	118	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 31. stycznia 1868

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65.90	66 10
— z kwiet. do października po 5%	65.80	66.—
Pożyczka w srebrze 1864 (rent. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	72 75	73 25
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	79 50	80 —
Metaliki po 5%	56.80	57.—
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	160.—	160.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	160.50	160.—
Przez. do wyl. z r. 1854	75 50	76.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	83.70	83 90
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92.25	92.75
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 złr.	80.—	80.20
Renty Como po 42 lir. aust.	18.50	19 50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	88.50	89 50
Czech	91.—	91.50
Węgier	70 —	70 50
Galicyi	64 25	64 75
Siedmiogrodu	65 75	66.50
Bukowiny	64.50	65 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	99.75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	676 —	677 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	186 90	187.10
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	632.—	635.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. sterl.) z wpłata 30%	110 —	110.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1715.—	1720.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	245 80	246.—
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	165.75	166.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	140. —	140.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	202 —	202.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	169.50	170.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	488. —	489 —
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	73.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	92 50	92 70
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.25	79.—
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	94.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5 1/2%	90.50	91.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	100 50	101.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 —	91.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.25	88.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	94.50	95.—

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129 50	129 75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93.—	93.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	118.50	119.50
„ „ po 50 zł. w. a.	52.50	53 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26 —	26.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	120.—	—.—
Salma „ 40 „ „	30.25	30.75
Palfiego „ 40 „ „	25.—	25.25
Clarego „ 40 „ „	28.50	29.—
St. Genois „ 40 „ „	26 —	26.75
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18.—
Waldsteina 20 „ „	19.50	20.—
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15. —
Fundacya szpit. Arcyks. ecia Rudolfa	14 —	14.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	99.80	100.10
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	100 —	100.25
Hamburg za 100 M. B.	88 30	88.50
Londyn za 10 ft. szt.	119.80	120.—
Paryż za 100 fr.	47 50	47 60

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5 73	5 73 1/2
detto. pełnej wagi	5.73	5 73 1/2
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 56	9 57
Rosyjski imperyał	9.85	9.90
Talar związkowy	1.77	1.77 1/2
Srebro	118.—	118.25
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. 67 5/10 c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 3 lutego.

	złr.	kr.
5% Metaliki	57	65
„ z procentami z maja i listopada	59	60
5% pożyczka narodowa	66	55
Losy z 1860 roku	84	10
Akcye banku wiedeńskiego	677	—
„ „ kredytowego	188	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	119	—
Srebro	117	25
„ towaren	—	—
Dukat pojedynczy	5	70

DZIENNIK URZĘDOWY.

(249) **Edykt.** (1)

Nro. 12 39. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie niniejszem wiadomo czyni, iż p. Teresa Zagórska 2go ślubu Kownacka imieniem własnem tudzież imieniem nieletnich Zofii, Eleonory, Eustachego i Jadwigi Zagórskich, jako spadkobierców ś. p. Karola Zagórskiego, przeciw Maciejowi (Mathias) Pawłoskiemu z miejsca pobytu niewiadomemu, lub w razie tegoż śmierci jego spadkobiercom z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomym o ekstabulacyę sumy 500 dukatów z pn. na dobrach Olesko jak Dom. 132, p. 302, 319, 323, n. 72, 98 i 107 on. intabulowanej, pod dniem 20. grudnia 1867 do l. 12439 pozew wnieśli, w skutek czego do ustnej rozprawy termin na dzień 20go kwietnia 1868 o godzinie 10tej przed południem wyznaczonym i pozwanym na kuratora p. adwokat Dr. Starzewski z substytucyą p. adwokata Dra. Lewickiego nadanym został.

Wzywa się przeto pozwanego, a w razie tegoż śmierci jego spadkobierców, ażeby na powyższym terminie lub sami stanęli, lub postanowionego im kuratora w środki obronne zaopatrzyli, lub innego zastępcy sobie obrali, w ogóle wszystkie środki obronne sami przedsięwzięli, gdyż inaczej niepomyślne skutki z zaniechania obrony wypłynąć mogące sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego

Złoczów, dnia 30. grudnia 1867.

(290) **Kundmachung.** (1)

Das hohe k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium hat die Sicherstellung des für die k. k. Armee sich ergebenden Bedarfes an Egalisirungstüchern mittelst Offert-Ausschreibung angeordnet.

Es kann entweder für das Solarjahr 1868 allein, oder für mehrere Jahre vom 1. Jänner 1868 angefangen offerirt werden.

Der jährliche beiläufige Gesammtbedarf an Egalisirungstüchern besteht in 50.000 Ellen, wobei es dem hohen Reichs-Kriegs-Ministerium unbenommen bleibt, auch weniger anschaffen zu können.

Sollte sich über den obigen angegebenen Gesammtbedarf ein Mehrerforderniß ergeben, so wird das hohe Reichs-Kriegs-Ministerium dasselbe entweder dem Ersteher des ordinären Bedarfes mit Rücksicht auf dessen Leistungsfähigkeit und die Billigkeit der von ihm geforderten Preise im Wege des besonderen Uebereinkommens als weitere Lieferung zuweisen, oder wenn ein solches Uebereinkommen nicht zu Stande kommen sollte, durch eine besondere Offertausschreibung bedecken.

Welche Gattungen von Egalisirungstüchern zu liefern sind, gibt das weiter unten folgende Offert-Formulare zu entnehmen.

Das in jeder Farbgattung zu liefernde Quantum wird durch besondere Bestellung während der Contractsperiode bestimmt und wird das hohe Reichs-Kriegs-Ministerium hiebei den Lieferanten behufs der Verwerthung der in der Farbe mißrathenen Tücher lichter Nuance durch Zuweisung entsprechender Quantitäten dunkler Nuance die thunliche Erleichterung zukommen lassen.

Offerenten, welche bei entsprechenden Preisen auf mehrere Jahre offeriren, erhalten den Vorzug.

Die Lieferungsbedingungen sind folgende:

1. Im Allgemeinen müssen sämmtliche Egalisirungstücher nach den vom h. Reichs-Kriegs-Ministerium genehmigten Mustern, welche bei allen Monturs-Commissionen zur Einsicht bereit erliegen und als das Minimum der Qualitätmäßigkeit anzusehen sind, geliefert werden.

Die Egalisirungstücher, welche durchschnittlich zu 20 Ellen pr. Stück gerechnet werden, sind $^{7}/_{4}$ Ellen breit, im Tuch gefärbt, ohne Seiten- und Querleisten und appretirt einzuliefern. Sie müssen ganz rein und echtfärbig sein, dürfen, mit weißer Leinwand gerieben, weder die Farbe lassen, noch schmutzen und müssen die vorgeschriebene chemische Farbprobe bestehen.

Das Minimalgewicht für ein Stück des schwarzen Montursstuches beträgt $18^{3}/_{4}$ Pfund, somit per Elle 30 Loth und für ein Stück der übrigen Farbgattungen $17^{26}/_{32}$ Pfund und für eine Elle $28^{1}/_{2}$ Loth.

Das Maximalgewicht für ein Stück schwarzes Montursstuch besteht in $21^{3}/_{8}$ Wiener Pfund, somit per Elle in 34 Loth und für ein Stück der übrigen Farbgattungen in 20 Pfund, somit in 32 Loth per Elle.

Stücke unter dem Minimalgewichte werden gar nicht, und jene, welche das Maximalgewicht überschreiten, nur dann, jedoch ohne Vergütung des Mehrgewichtes angenommen, wenn sie nebst dem höheren Gewichte doch vollkommen qualitätmäßig und nicht von zu grober Wolle erzeugt sind.

2. Die in Bestellung gebrachten Farbgattungen müssen in der Regel längstens binnen drei Monaten nach der Bestellung eingeliefert werden.

Den Lieferungstermin für Farbgattungen, deren Abstattung als besonders dringend bezeichnet wird, bestimmt die übernehmende Monturs-Commission mit Rücksicht auf die Verhältnisse im Einvernehmen mit dem Contrahenten.

3. Der Lieferungsanbot muß auf sämmtliche Gattungen Egalisirungstücher und auf den Gesammtbedarf gestellt werden. Anbote blos auf eine oder die andere Farbe oder einzelne Quantitäten werden nicht berücksichtigt.

In dem Offerte müssen sowohl die per Elle geforderten Farbpreise, als auch der Tuchpreis in österr. Währung genau und bestimmt angegeben und die Erklärung ausgesprochen werden, in welche der beiden Monturs-Commissionen Stockerau oder Brünn geliefert werden will.

4. Für die Zuhaltung des Offertes wird das Vadium im Betrage von 6000 fl. öst. W. für Ein Jahr festgesetzt, welches entweder an eine Monturs-Commission oder an eine Kriegscasse, mit Ausnahme jener zu Wien, erlegt werden kann.

Diesen als Vadium erlegten Betrag hat der Ersteher als Caution zur Sicherstellung der Vertragserfüllung als deponirt zu belassen, eventuell gegen zur Cautionsleistung geeignete Werthe umzutauschen, während den übrigen Offerenten die Vadien resp. Depositenscheine mit der Verständigung von der Nichtannahme ihrer Offerte zurückgestellt werden.

Hinsichtlich des Erlages der Vadien und beziehungsweise der Vertrags-Cautionen, dann Beibringung der Leistungsfähigkeits-Certificate und der sonstigen hier nicht ausdrücklich erwähnten Offertsverhandlungs- und Lieferungs-Bedingungen haben die bezüglich der Sicherstellung des allgemeinen Bedarfes an Bemontirungs- und Ausrüstungs-Artikeln der Armee für das Jahr 1868 mittelst der Amtszeitung vom 10., 14. und 17. Jänner 1868, Nr. 7, 10 und 13 zur öffentlichen Verlautbarung gelangten Bestimmungen auch auf die Lieferung der Egalisirungstücher volle Anwendung zu finden.

5. Die Offerte müssen versiegelt, sammt den Depositenscheinen über das Vadium (Reugeld) gleichzeitig, und zwar jedes für sich unter besonderem Converte entweder an das h. k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium oder an ein General-Commando bis 29. Februar 1868, längstens 12 Uhr Mittags eingesendet werden.

6. Die Lieferungsübernahme erfolgt auf Grund der bei den Monturs-Commissionen erliegenden gesiegelten Muster.

Alle als nicht mustermäßig zurückgewiesenen Sorten müssen binnen einem Monate, vom Tage der erfolgten Zurückweisung gerechnet, ersetzt werden, wogegen für die übernommenen Stücke die Zahlung bei der betreffenden Monturs-Commissions-Casse geleistet, oder auf Verlangen bei der nächsten Kriegscasse angewiesen wird.

Bei dringenden Bestellungen ist der Ersatz für den Ausschuß in dem von der übernehmenden Monturs-Kommission einvernehmlich mit dem Lieferanten zu bestimmenden Termine einzuliefern.

7. Den gesetzlichen Stempel zu Einem Exemplare des Vertrages hat der Unternehmer in der Art zu tragen, daß die Einlagsbögen des Vertrages mit je einer 50 kr. Marke, die Quittungen aber über die auf Grund dieses Vertrages erfolgenden Zahlungen mit den, dem quittirten Betrage nach Scala II. und III. des Gesetzes vom 13. December 1862 entsprechenden Quittungs- und Vertrags-Stempelmarken versehen werden müssen.

Vom k. k. General-Commando.

Lemberg, am 31. Jänner 1868.

Offerts-Formulare.

50 kr. Stempel.

Ich Endesgefertigter, wohnhaft in . . . . . Bezirk, Kreis oder Comitat, Provinz, erkläre hiemit in Folge geschehener Ausschreibung, die Lieferung nachstehender Farbtücher nach den hier beigesetzten Preisen, und zwar: für die Wiener Elle:

		Tuchpreis pr. Elle fl.	kr.	Farbpreis pr. Elle fl.	kr.	Sage
$^{7}/_{4}$ Ellen breites, tuchfärbiges, schwendungsfreies	Schwarzes appretirtes Montursstuch (Kamaschentuch) . . .	.	.	.	.	Ist der Preis mit Buchstaben anzusetzen
	schwarzes . . .	.	.	.	.	
	scharlach . . .	.	.	.	.	
	dunkel rothes . . .	.	.	.	.	
	kirsch- „ . . .	.	.	.	.	
	rosen- „ . . .	.	.	.	.	
	krebs- „ . . .	.	.	.	.	
	blaß- „ . . .	.	.	.	.	
	grapp- „ . . .	.	.	.	.	
	kaiser- gelbes . . .	.	.	.	.	
	schwefel- „ . . .	.	.	.	.	
	pomeranzen- „ . . .	.	.	.	.	
	licht- blaues . . .	.	.	.	.	
	himmel- „ . . .	.	.	.	.	
	dunkel- „ . . .	.	.	.	.	
	gras- grünes . . .	.	.	.	.	
	apfel- „ . . .	.	.	.	.	
	papagei- „ . . .	.	.	.	.	
	meer- „ . . .	.	.	.	.	
	stahl- „ . . .	.	.	.	.	
	dunkel- braunes . . .	.	.	.	.	
	roth- „ . . .	.	.	.	.	
	aschgraues- „ . . .	.	.	.	.	

in österr. Währung, an die Monturs-Commission zu N. N. nach den mir wohlbekannten Mustern und unter genauer Zuhaltung der mit der Kundmachung des k. k. General-Commando zu N. N. ddto. . . . . . . 1868 ausgeschriebenen Bedingungen und aller sonstigen für solche Lieferungen in Wirksamkeit stehenden Kontrahirungs-Vorschriften auf Ein Jahr oder . . . . . Jahre mit folgenden Nachlässen beim Tuchpreise (hier sind die, hinsichtlich der bei den Egalisirungstüchern durch den Wegfall der Seiten und Querleisten, des Mindergewichtes am Tuche und der Ersparung an der Webung, sich herausstellenden Minderbeköstigung, anzubiethenden Preisnachlässe anzusetzen) unternehmen zu wollen, und für dieses Offert mit dem eingelegten Vadium von . . Gulden, gemäß der Kundmachung zu haften.

Das von der Handels- und Gewerbe-Kammer ausgefertigte Leistungsfähigkeits-Certificat liegt hier bei.

Gezeichnet zu . . . . . den . . . . . . 1868.

N. N. Unterschrift des Offerenten
sammt Angabe des Gewerbes

Convert-Formulare.

a) für das Offert:

An das hohe k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium (oder k. k. General-Commando) zu N. N.

N. N. offerirt Egalisirungstücher

b) für den Depositenschein:

An das hohe k. k. Reichs-Kriegsministerium (oder General-Commando)
zu N. N.

Depositenschein über . . . . . fl. . . kr. zum
Offert des N. N. vom . . . . . 1868 für die
Lieferung von Egalisirungstüchern.

---

(250) **Edykt.** (1)

Nr. 11546. W skutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 30. grudnia 1867 l. 11546 uzupełnia się edykt w dzienniku urzędowym Gazety lwowskiej z roku 1865 w numerach 257, 258 i 259 umieszczony w całej swej osnowie następującym sposobem:

L. 7724. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie wiadomo się czyni, iż pp. Ferdynanda z Chołodeckich Kamieńska i Izydor Chołodecki przeciw pp. Piotrowi Padlewskiemu, Brygidzie z Eysymuntów Padlewskiej, Jędrzejowi Padlewskiemu, Michałowi Wierzejskiemu i Onufremu Chołodeckiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomym, a w razie ich śmierci także przeciw ich niewiadomym spadkobiercom, o ekstabulacyę ze stanu biernego dóbr Kudynowce sum 15.400 złp. 100.000 złp., 5000 złp., 1922 złp. i zezwolenia, dobra Kudynowce, Pleśniany i Hrabużnę w dalszą trzechletnią dzierzawę puszczenia jak dom. 6 pag. 216. n. 1, 2, 3 i 5 on. ciężących wraz z pozycyami odnośnemi i nad ciężarami, na dniu 22. września 1865 do l. 7724 pozew wytoczyli.

W skutek tego wyznacza się do ustnej rozprawy termin na dzień 30. marca 1868 o godzinie 10. przed południem i powyżej wzmienionych pozwanych zawzywa się, ażeby na wyznaczonym terminie lub sami stanęli, lub też postanowionemu dla nich kuratorowi w osobie p. adwokata Starzewskiego z substytucyą p. adwokata Schrenzla potrzebną do obrony informacyę i dokumenta udzielili, lub innego obrońcę sobie obrali, w ogóle potrzebne do obrony kroki sami przedsięwzięli, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów 30. grudnia 1867.

(253) **Edykt.** (1)

Nr. 854. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski wiadomo czyni, iż p. Wicenty właściciel dóbr Przybyłowa przeciw niewiadomym co do życia i pobytu a w razie ich śmierci tychże spadkobiercom również co do imion, życia i pobytu niewiadomym Konstancyi z Karsnickich Łysakowskiej, Cecylii z Karsnickich Maleckiej, Onufremu Karsnickiemu i Tadeuszowi Karsnickiemu jako spadkobiercom Tekli z Chojnackich Karsnickiej o extabulacyę zastrzeżenia dożywocia Dm. 43. pag. 105 n. 11. haz. w stanie czynnym dóbr Koliniec na rzecz ś. p. Tekli z Chojnackich Karsnickiej uwidocznionego pod dniem 15. stycznia 1868 do L. 854 pozew wniósł, o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 25. lutego 1868 o godzinie 9. zrana wyznaczonym został.

Gdy pobyt zapozwanych lub ich spadkobierców jest niewiadomy, przeto ustanowił sąd dla nich kuratora w osobie p. adwokata Dra. Maciejewskiego przy substytucyi p. adwokata Dra. Kwiatkowskiego, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Upomina się przeto tym edyktem zapozwanych, by w naznaczonym czasie albo sami się tutaj stawili, albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielili lub też innego obrońcy sobie obrali i tutejszemu sądowi oznajmili.

Z c. k. sądu obwodowego

Stanisławów, dnia 20. stycznia 1868

236) **Kundmachung.** (3)

Nro. 13639. Mit 1. Februar l. J. werden die täglichen Botenfahrten Tarnów-Żabno-Szczucin wieder auf die directe Route über Dąbrowa zurückverlegt und wird das Postamt Żabno seine Verbindung sofort durch einen täglichen, sich an den Curs Szczucin-Tarnów anschließenden Botenfahrtcurs nach Dąbrowa erhalten. Die erwähnten Fahrten werden wie folgt cursiren:

I. Curs Tarnów-Szczucin.

Von Tarnów täglich im Sommer um 4, im Winter um 5½ Uhr Früh. (Im Anschluße an den Nachtzug Krakau-Lemberg und Lemberg-Krakau.)	In Dąbrowa im Sommer um 6½, im Winter um 8 Uhr Früh, in Szczucin um 8 Uhr 55 M., beziehungsweise 10 Uhr 25 M. Vormittags.
Von Szczucin täglich im Sommer um 3, im Winter um 2 Uhr Nachmittags.	In Dąbrowa um 5 Uhr 15 Min., beziehungsweise Nachmittags, in Tarnów um 7 Uhr 55 M., beziehungsweise 6 Uhr 55 M. Abends. (Anschluß an den Nachtzug nach Lemberg und Krakau.)

II. Curs Żabno-Dąbrowa.

Von Żabno im Sommer um 4, im Winter um 3 Uhr Nachmittags.	In Dąbrowa um 5, beziehungsweise 4 Uhr Nachmittags. (Anschluß an den Curs nach Tarnów.)
Von Dąbrowa täglich im Sommer um 6 Uhr 50 M., im Winter um 8 Uhr 20 M. Früh. (Abgang nach Eintreffen der Post aus Tarnów.)	In Żabno um 7 Uhr 50 Min., beziehungsweise 9 Uhr 20 M. Früh.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 17. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 13639. Z dniem 1. lutego b. r. przenosi się dzienną jazdę posłańczą Tarnów-Żabno-Szczucin znowu na prostą rutę przez Dąbrowę a urząd pocztowy w Żabnie otrzyma swe połączenie przez obieg jazdy posłańczej do Dąbrowy łączącej się z kursem Szczucin-Tarnów. Wspomnione jazdy będą następnie kursowaé:

I. Kurs Tarnów-Szczucin.

Z Tarnowa dziennie w lecie o 4, w zimie o 5½ g. z rana. (Łączy się z pociągami wieczornemi Kraków-Lwów i Lwów-Kraków.)	W Dąbrowej w lecie o 6½, w zimie o 8 g. z rana, w Szczucinie o 8 g. 55 m., względnie o 10 g. 25 m. przed południem.
Ze Szczucina dziennie w lecie o 3, w zimie o 2 g. po południu.	W Dąbrowej o 5 g. 15 m., względnie o 4 g. 15 m. po południu, w Tarnowie o 7 g. 55 m., względnie o 6 g. 55 m. wieczór. (Łączy się z pociągiem nocnym do Lwowa i Krakowa.)

II. Kurs Żabno-Dąbrowa.

Z Żabna w lecie o 4, w zimie o 3 g. po południu.	W Dąbrowej o 5, względnie 4 g. po południu. (Łączy się z kursem do Tarnowa.)
Z Dąbrowej dziennie w lecie o 6 g. 50 m., w zimie o 8 g. 20 m. z rana. (Odchodzi po nadejściu poczty z Tarnowa.)	W Żabnie o 7 g. 50 m., względnie o 9 g. 20 m. z rana.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 17. stycznia 1868.

(228) **Kundmachung.** (3)

Nro. 536. Am 10. Februar 1868 tritt im Markte Łysiec ein k. k. Postamt für den Brief- und Fahrpostverkehr, dann für die Aufnahme von Reisenden zu den Personenposten Stanislau-Delatyn in's Leben, welches seine Postverbindung durch die 6mal wöchentlichen Personenposten und die 1mal wöchentliche Cariolpost Stanislau-Delatyn erhalten wird.

Der Bestellungsbezirk des k. k. Postamtes Łysiec hat aus nachbenannten Orten zu bestehen:

Drohomirczany, Iwanówka, Łysiec Markt sammt Attinenz Stebnik, Łysiec stary, Posiecz, Radcza.

Die Entfernung von Łysiec bis Bohorodczany und Stanislau beträgt je eine Meile.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 23. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 536. Dnia 10. lutego 1868 wejdzie w miasteczku Łysiec c. k. urząd pocztowy dla obrotu poczty listowej i wartościowej, dalej dla przyjmowania podróżnych do poczty osobowej Stanisławów-Delatyn w życie i otrzyma połączenie pocztowe zapomocą sześć razy tygodniowo kursującej poczty wozowej i raz na tydzień kursującej kariolki Stanisławów-Delatyn.

Do okręgu doręczenia c. k. urzędu pocztowego w Łyścu należą następujące miejscowości:

Drohomirczany, Iwanówka, Łysiec miasteczko z przyległościami Stebnik, Łysiec stary, Posiecz, Radcza.

Odległość z Łyśca do Bohorodczan i Stanisławowa wynosi po jednej mili.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 23. stycznia 1868.

(231) **Edykt.** (3)

Nro. 3697. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach niniejszym edyktem zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Altera Eiser, iż w sporze Karola Warnickiego przeciw Oserowi Eiser o oddanie realności pod l. 205 w Zaleszczykach pozwany Oser Eiser tegoż Altera Eiser o ewikcyę wezwał.

Postanawia się przeto dla Altera Eisera kuratora w osobie p. adwokata Dra. Zakrzewskiego, wzywając go by się z kuratorem porozumiał lub miejsce swego pobytu sądowi doniósł, inaczej bowiem wszelkie ztąd wynikłe skutki sam sobie przypisać musi.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zaleszczyki, dnia 2. października 1867.

(243) **Edict.** (3)

Nro. 8208. Beim k. k. Bezirksgerichte in Brody hat Lazar Berger wider die liegende Verlaßmasse des Hersch Reich, rücksichtlich dessen gänzlich unbekannten Erben, für welche der hierortige Hr. Advocat Kukucz zum Curator bestellt wurde, — um Auftrageerlassung zur Nachweisung binnen 30 Tagen der Rechtfertigung der im Lastenstande der Realität sub Nr. 1099 in Brody zu Gunsten des Hersch Reich pränotirten Summe von 300 S. R. — das Ansuchen sub praes. 9. December 1867 Z. 8208 gestellt, welchem unterm Heutigen willfahrt wurde.

Die unbekannten Erben des Hersch Reich werden daher aufgefordert, die erwähnte Nachweisung, unter Ausweis ihres Erbrechtes entweder selbst zu liefern, oder einen Bevollmächtigten namhaft zu machen, oder aber ihre Behelfe dem bestellten Curator mitzutheilen, widrigens sie sich die Folgen der Versäumung selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 22. Jänner 1868.

(230) **Edict.** (3)

Nro. 62555. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß die in Folge h. g. Beschlußes vom 2. Mai 1862 Z. 19243 über das Vermögen des hiesigen Kaufmannes Carl Ferdinand Milde eingeleitete Ausgleichsverhandlung beendet und demselben die freie Verwaltung seines Vermögens zurückgestellt wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 14. December 1867.

(234) **Edict.** (3)

Nr. 3559. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Wilhelm Amster mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß sub praes. 20ten Jänner 1868 Zahl 3559 Dr. Oswald Hönigsmann wider denselben wegen Zahlung der Wechselsumme von 440 fl. öst. Währ. s. N. G. eine Klage ausgetragen habe, worüber unterm heutigen die Zahlungsauflage z. Z. 3559 ex 1868 ergangen ist.

Da der Wohnort des Belangten dem Gerichte unbekannt ist, so wird demselben der Herr Landes-Advocat Dr. Natkis mit Substituirung des Herrn Landes-Advocaten Dr. Rechen auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Lemberg, am 22. Jänner 1868.

(235) **Edikt.** (3)

Nr. 3558-1868. Von dem Lemberger k. k. Landes als Handelsgerichte wird dem, dem Aufenthaltsorte nach unbekanten Wilhelm Amster mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Dr. Oswald Hönigsmann wider denselben und Dr. Friedrich Blum als Wechselacceptanten sub praes. 20. Jänner 1868 Zahl 3558 pto. Zahlung der Wechselsumme von 1200 fl. öst. W. s. N. G eine Klage ausgetragen habe, worüber unterm Heutigen zur Zahl 3558-1868 die Zahlungsauflage ergangen ist.

Da der Wohnort des Belangten Wilhelm Amster dem Gerichte unbekannt ist, so wird demselben der Herr Landesadvocat Dr. Natkis mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Rechen auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Lemberg, am 22. Jänner 1868.

(239) **Edykt.** (3)

L. 12624. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie niniejszym wiadomo czyni, iż p. Teresa Zagórska 2. ślubu Kownacka w imieniu własnem, tudzież nieletnich Zofii, Eleonory, Eustachego i Jadwigi Zagórskich jako spadkobierców ś. p. Karola Zagórskiego przeciw p. Józefowi Kwiatkowskiemu, a w razie jego śmierci tegoż niewiadomym spadkobiercom o ekstabulacyę prawa trzechletniej arendy propinacyi w dobrach Olesko i Czyszki i prawa łowienia ryb raz w ciągu trzech lat w stawie Pokrewa zwanym Dom. 132. pag. 316. n. 88. on. na połowie dóbr Olesko intabulowanego pod dniem 25. grudnia 1867 l. 12624 z pozwem wystąpiła, w skutek czego termin na dzień 23. marca 1868 o godzinie 10. przed południem wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu p. Józefa Kwiatkowskiego, a w razie jego śmierci tegoż z imienia nieznanych spadkobierców nie jest wiadomem, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa pozwanych tutejszego adwokota p. Dra. Starzewskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Warteresiewicza, z którym wytoczony spór wedle ustawy sądowej galic. przeprowadzonym będzie.

Wzywa się przeto niniejszym edyktem p. Józefa Kwiatkowskiego a w razie jego śmierci tegoż spadkobierców, ażeby się w przeznaczonym czasie albo sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta postanowionemu obrońcy udzielili, lub też innego zastępcę sobie obrali, i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z ich opóźnienia wyniknąć mogące skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego

Złoczów, dnia 30. grudnia 1867.

(247) **Kundmachung.** (3)

Nro. 195. Zur Sicherstellung der Conservations-Arbeiten auf der Podwołoczyska-Brzeżaner Landesstraße pro 1868 wird hiemit die Offertenverhandlung ausgeschrieben.

Diese Conservations-Erfordernisse bestehen:

A. An Erd-Arbeiten.

	fl.	kr.
126⁴/₆ Cub.-Klft. Seitengräben-Aushebungen im Fiscalpreise pr.	103	87
A. Summe	103	87

B. An Bau-Objecten.

1. Reparatur der Brücke Nr. 50 im Fiscalpreise von	3	73
2. dto. der Brücke Nr. 57 dto.	45	25
3. dto. der Brücke Nr. 58 dto.	386	48
4. An Straßengeländer-Herstellungen	32	26²/₄
B. Summe	467	73²/₄
Hiezu A. Summe	103	87
Gibt zusammen	571	59²/₄

österr. Währung.

Die sonstigen allgemeinen und speziellen Offert-Bedingungen können beim k. k. Kreisingenieur eingesehen werden.

Die Unternehmungslustigen werden somit eingeladen, ihre mit einem 10% Vadium belegten Offerten längstens bis 2. März 1868, 2 Uhr Nachmittags bei dem k. k. Bezirksamte zu übergeben, worauf diese Offerten am 3. März 1868, 10 Uhr Vormittags werden eröffnet werden.

Vom k. k. Bezirksamte.

Brzeżany, am 22. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 195. W celu zabezpieczenia wykonać się mających robót konserwacyi na drodze krajowej Podwołoczyska-Brzeżańskiej w roku 1868 rozpisuje się niniejszem rozprawa zapomocą ofert pisemnych.

Co do przedmiotów budowy:

	złr.	kr.
1. 126⁴/₆ sążni kub. wykopania rowów w cenie fiskalnej	103	87
2. Reparacya mostu nr. 50 dto. . .	3	73
3 dto. mostu nr. 57 dto. . . .	45	25
4 dto. mostu nr. 58 dto. . . .	386	48
5. Poręczy dto.	32	26²/₄
a zatem suma ogólna	571	59²/₄

w wal. austr.

W inne ogólne i szczególne warunki ofert można wglądnąć w biórze c. k. inżyniera.

Mających chęć podjęcia tego przedsiębiorstwa zaprasza się, ażeby swe dotyczące oferty z załączeniem 10% wadyum najdalej dnia 2. marca 1868 do 2giej godziny po południu w biórze c. k. przełożonego władzy powiatowej wnieśli, poczem te oferty na dniu 3. marca o godzinie 10tej przed południem otworzone zostaną.

Z c. k. urzędu powiatowego.

Brzeżany, dnia 22. stycznia 1868.

(229) **Ogłoszenie.** (3)

Nro. 9. Podaje się niniejszem do wiadomości stron interesowanych, iż budżet czyli preliminarz przychodów i wydatków Reprezentacyi powiatowej Trembowelskiej na rok 1868 złożony jest na 14 dni do przejrzenia w kancelaryi wydziału powiatowego.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Trembowla, dnia 22. stycznia 1868.

(238) **Obwieszczenie.** (3)

L. 1713. Lwowski c. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszem nieznanych z imienia, nazwiska i miejsca pobytu legataryuszów zmarłego dnia 4go lutego 1847 Jana Zagasiło czyli Zagasilewicza, że uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 1713 dozwolonem zostało zaintabulowanie Wincentego Zagasiło czyli Zagasilewicza za właściciela dotąd wedle Dom. 59. pag. 187. i 188. n. 4. i 5. haer na imię rzeczonego nieboszczyka zapisanej połowy realności pod l. 385³/₄ we Lwowie i że uchwała ta ustanowionemu dla niewiadomych legataryuszów tegoż kuratorowi panu adwokatowi Drowi. Białoskórskiemu doręczoną została.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 19. stycznia 1868.

(274) **Concurs.** (2)

Nro. 715. Zu besetzen ist die Postexpedienten-Stelle in Bortniki gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl.

Mit dieser Stelle ist
eine Jahresbestallung von . . . . . . 170 fl.
ein Amtspauschale von . . . . 30 „
und ein Botenpauschale jährlicher . . . 1000 „
für die Unterhaltung der zwischen Bortniki und Żurawno cursirenden Reit- und Botenfahrposten verbunden.

Bewerber haben ihre documentirten Gesuche binnen 3 Wochen bei der Postdirection in Lemberg einzubringen und anzugeben, ob und in welchen Nachlaß am Botenpauschale sie einzugehen bereit sind.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 17. Jänner 1868.

Konkurs.

Nro. 715. Do obsadzenia posada ekspedyenta pocztowego w Bortnikach za kontraktem i kaucyą w kwocie 200 złr.

Z tą posadą połączona jest
roczna dotacya w kwocie . . . . . . 170 złr.
pauszale kancelaryjne w kwocie . . . 30 „
i pauszale posłańcze „ . . . 1000 „
za utrzymywanie ordynarki i jazdy posłańczej między Bortnikami a Żurawnem obiegającej.

Ubiegający się mają swe potrzebnemi dokumentami zaopatrzone prośby wnieść w przeciągu 3 tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie, a oraz podać, czy i ile z pauszalu posłańczego opuścić są gotowi.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 17. stycznia 1868.

(251) **Edikt.** (2)

Nr. 861. Vom Tarnopoler k. k. Kreisgerichte wird der, dem Wohnorte nach unbekannten Frau Antonina Neronowicz mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider sie Nathan Tennenbaum aus Tarnopol ein Gesuch um Erlassung der Zahlungauflage über die Wechselsumme pr. 1000 fl. unterm 21. Jänner 1868 Zahl 861 übereicht, und um richterliche Hilfe gebeten.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Landes-Advocaten Herrn Dr. Schmidt mit Substituirung des Herrn Landes-Advocaten Dr. Koźmiński als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte errinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehendeu Folgen selbst beizumessen haben wird.

Tarnopol, am 22. Jänner 1868.

(248) **Edict.** (2)

Nro. 12273. Vom k. k. Kreisgerichte in Złoczów wird dem Joseph Trzyska mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben Hr. Franz Schnell unterm 17. December 1867 Zahl 12273 wegen Löschung der Forderung pr. 2000 fl. W. W. oder 840 fl. öst. W. aus dem am 13. April 1864 z. Z. 715 gefällten Collocationserkenntnisse der auf den Kaufschilling der in Złoczów sub Nr. 201 und 202 gelegenen Realitäten übertragenen Forderungen eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 20. April 1868 um 10 Uhr Vormittags mit dem hiergerichtlichen Beschluße vom 30. December 1867 Z. 12273 hiergerichts bestimmt wurde.

Da der Belangte seinem Leben und Wohnorte nach unbekannt ist, so wird demselben zur Vertretung der hierortige Hr. Landesadvocat Dr. Lewicki mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Schrenzl als Curator bestellt, der Belangte aber erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Behelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und dem Gerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung erforderlichen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich sonst die aus der Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczów, am 30. December 1867.

(226) **Ogłoszenie.** (2)

Nro. 22356. C. k. sąd krajowy w Krakowie wzywa wszystkich tych, którzy byłym adwokatom Krakowskim Drom. Szporowi lub Starzyckiemu swe sprawy do przeprowadzenia poruczyli lub tymże adwokatom jakie akta oddali, aby się w przeciągu trzech miesięcy do p. adwokata Dra. Altha w Krakowie, jako zastępcy byłych adwokatów Szpora i Starzyckiego, zgłosili i dotyczące akta sobie odebrali, albowiem po upływie tego czasu p. adwokat Dr. Alth upoważnionym zostanie do zniszczenia wszystkich u niego złożonych akt tyczących się spraw przez p. adwokata Dra. Szpora i Starzyckiego prowadzonych, z wyjątkiem jedynie dokumentów w tychże aktach znajdujących się.

Kraków, dnia 31. grudnia 1867.

(232) **Edykt.** (2)

Nro. 67485. C. k. sąd krajowy Lwowski zawiadamia pp. Klarę i Wincentego Kwiatkowskich, z życia i miejsca pobytu niewiadomych, iż w skutek prośby p. Maryi Lenko kuratorowi w osobie p. adwokata Dra. Blumenfelda we Lwowie dla nich ustanowionemu polecono, aby w 14 dniach wykazali, że prenotacya zapowiedzenia w stanie biernym realności pod l. 100¼ t. j. domu i młyna Negwerowski zwanego we Lwowie jak Dom. 7, pag. 1, n. 1 on. na rzecz Klary i Wincentego Kwiatkowskich uskuteczniona, usprawiedliwioną jest lub w toku usprawiedliwienia zostaje, inaczej prenotacya ta na ponowne żądanie Maryi Lenko zmazaną zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 30. grudnia 1867.

(252) **Edict.** (2)

Nro. 860. Vom Tarnopoler k. k. Kreisgerichte wird der dem Wohnorte nach unbekannten Fr. Antonina Neronowicz mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider sie Nathan Tenenbaum aus Tarnopol auf Grund eines von ihr acceptirten Wechsels ddto. Lemberg den 19. Jänner 1865 pr. 500 fl. öst. W. ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage über die obige Wechselsumme unterm 21. Jänner 1868 Z. 860 überreicht und um richterliche Hilfe gebeten.

Da der Aufenthalt der belangten Fr. Antonina Neronowicz unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Schmidt mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Koźmiński als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der Wechselordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird

Tarnopol, am 22. Jänner 1868.

(256) **Edict.** (1)

Nro. 22483. Vom k. k. Krakauer städt. deleg. Bezirksgerichte für Civilsachen wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider den zu Modrzejów im Königreiche Polen wohnhaften Jacob Neufeld der Baumeister Franz Tlachna eine Klage de praes. 11. Mai 1867 Z. 7565 auf Zahlung des Betrages von 86 fl. 58 kr. öst. W. s. N. G. hiergerichts angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber unter Einem eine neuerliche Tagfahrt zur summarischen Verhandlung auf den 28. Februar 1868 um 9 Uhr Vormittag angeordnet.

Da der Empfangsschein des Belangten vom requirirten Friedensgerichte ungeachtet von Betreibungen bis nunzu nicht eingelangt ist, so wurde über Antrag des Klägers im Sinne des Hofdecrets vom 11. Mai 1833, Nr. 2612 J. G. S. zur Vertretung des Jacob Neufeld und auf dessen Gefahr und Kosten den hiestgen Hrn. Advocaten Dr. Samelsohn mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Korecki als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigeu Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte.

Krakau, am 7. Jänner 1868.

(241) **Edykt.** (1)

L. 4509. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do wiadomości, iż na odezwę c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z 30. maja 1866 l. 8004 rozpisuje niniejszem przymusową sprzedaż dóbr Jastrzębia dom. 222. pag. 324. i 346 n. 8. i 22. haer. własność Ignacego Dobrzyńskiego stanowiących na zaspokojenie pretensyi 3500 zł. w. a. z procentami po 6% od 1. marca 1865 i kosztami 3 zł. 37 kr., 5 zł. 22 kr., 33 zł. 74 kr. i 9 zł. 7 kr. w. a., tudzież z kosztami obecnie w kwocie 18 zł. 41 kr. w. a. zaprzyznanemi, przez publiczną w jednym tylko terminie dnia 5. marca 1868 zrana o godzinie 10. w sali audyencyonalnej c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu odbyć się mającą licytacyę pod warunkami następującemi:

1. Dobra Jastrzębia w byłym Sądeckim obwodzie położone, zacznie się licytować od wartości szacunkowej 49.115 złr. 10 kr. m. k. czyli 51.570 zł. 92¾ kr. w. a., a jeżeliby takowej nikt z licytantów niezaofiarował, tedy w terminie teraz naznaczonym dobra te także poniżej ceny szacunkowej sprzedane będą z dołożeniem jednak, że niemogą być sprzedane niżej sumy 28.000 zł. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający zanim zacznie licytować, złoży 3000 zł. w. a. jako wadyum albo w gotówce albo w listach zastawnych galic. stanow. Towarzystwa kredytowego albo Banku narodowego w Wiedniu albo wreszcie w obligacyach indemizacyjnych lub rządowych wraz z należnemi do nich niezapadłemi kuponami i talonami, które będą przyjęte podług ostatniego ich kursu, w Gazecie rządowej lwowskiej umieszczonego nigdy jednak wyżej ich nominalnej wartości, która to przez kupującego złożona kwota do depozytu sądowego przyjęta, zaś wadya innych licytantów po ukończonej licytacyi tymże do rąk zwrócone będą.

3. Stronom chęć kupienia mającym dozwala się wyciąg tabularny, akt oszacowania i inwentarz ekonomiczny dotyczący mających być sprzedanemi dóbr Jastrzębia w registraturze sądowej przejrzeć.

O rozpisaniu niniejszej licytacyi zawiadomienie otrzymają strony i wierzyciele wiadomi do rąk własnych, zaś wierzyciele na akcie szacunkowym nazwani a z miejsca pobytu niewiadomi, jakoto spadkobiercy ś. p. Maryi Piaseckiej, Teofila Ciechulska, Izaak Luxenberg, Leon Berson, Jakób Milet, Chaim Zimet i Jan Krzyżanowski lub sukcesorowie tychże z imienia i miejsca pobytu niewiadomi; tudzież wszyscy ci wierzyciele, którzyby z pretensyami swemi po dniu 30. kwietnia 1866 do tabul krajowe weszli i którymby teraz niniejszy edykt z jakiego bądź powodu, albo zupełnie doręczonym nie był lub też w swym czasie doręczonym być nie mógł, przez niniejszy edykt i przez kuratora, którego się w osobie p. adwokata Dra. Bersona z substytucyą p. adwokata Dra. Micewskiego postanowiło uchwałą z 6go lutego 1867 l. 764 do odebrania wszystkich w tej sprawie na przyszłość wypaść mających uchwał.

Z rady c. k. sądu obwodowego

Nowy Sącz, 9. grudnia 1867.

(277) **Kundmachung.** (2)

Nr. 2661. Zur Sicherstellung der Wasserbauten am rechten Sanflußufer bei Brandwica im Fiscalwerthe von 2462 fl. 75½ kr. öst. W. wird bei dem k. k. Bezirksamte in Tarnobrzeg am 20. Februar 1868 eine öffentliche Offertverhandlung stattfinden.

Die diesbezüglichen Baubehelfe und Baubedingnisse können bei dem genannten Bezirksamte bis zum Tage der Offertverhandlung eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden daher aufgefordert, ihre mit einem 10%tigen Vadium belegten, vorschriftsmäßig verfaßten Offerten längstens bis 12 Uhr Mittags des oberwähnten Tages bei dem Tarnobrzeger k. k. Bezirksamte zu überreichen.

Auf nicht vorschriftsmäßig verfaßte oder nicht rechtzeitig einlangende Offerte wird keine Rücksicht genommen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 21. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

L. 2661. Ku zabezpieczeniu budowli wodnych po prawym brzegu rzeki Sanu pod Brandwicą w cenie fiskalnej 2462 zł. 75½ kr. wal. austr. odbędzie się w c. k. urzędzie powiatowym w Tarnobrzegu na dniu 20go lutego 1868 publiczna licytacya zapomocą ofert.

Dotyczące plany i warunki budowy można przeglądać aż do dnia licytacyi w rzeczonym urzędzie powiatowym.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się przeto ażeby swoje oferty ułożone podług przepisu i opatrzone w 10procentowe wadyum przedłożyli najdalej do godziny 12tej w południe wyżwspomnionego dnia c. k. urzędowi powiatowemu w Tarnobrzegu.

Oferty nieułożone podług przepisu lub nie podane w swoim czasie, nie będą wcale uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21. stycznia 1868.

(237) **Kundmachung.** (3)

Nro 1169. Es wurde gestattet, am Rande der gegen die ermäßigte Portogebühr zu befördernden Drucksachen, (Kreuzbandsendungen) Anstriche zu dem Zwecke anzubringen, um die Aufmerksamkeit des Lesers auf eine bestimmte Stelle hinzulenken.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der galiz. k. k. Postdirection.

Lemberg, am 23. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 1169. Pozwolono, na brzegu druków (posełek o krzyżowej opasce) których przesełanie zniżonej opłacie podpada, w tym celu zakreślenia robić, aby uwagę czytelnika na pewne miejsce zwrócić.

Co niniejszem do publicznej wiadomości podaje się.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 23. stycznia 1868.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.